

ת"פ 29990/04/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים
ת"פ 29990-04-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)
לפני כבוד השופט שמעון לייבו
מדינת ישראל
המאשימה
נגד
הנאשם
פלוני (קטין)

#>

הכרעת דין

הרקע וההליך

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום. המייחס לו עבירת **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות** עבירה לפי סעיף 274 (1) + (2) + (3) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן - החוק) ועבירת **התפרעות** עבירה לפי סעיף 152 לחוק.
2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 6.10.15 סמוך לשעה 13:30 ארעה התפרעות של עשרות נערים ליד מחסום "שועאפט". במהלך ההתפרעות ידו אבנים הושלכו בקבוקי תבערה ואף נורו זיקוקים תוך שנעשה שימוש בעוברי אורח כמגן אנושי. במהלך ההתפרעות נפצעו מספר שוטרים ועוברי אורח ונגרם נזק לרכבים. הנאשם נטל חלק בהתפרעות ויידה מספר אבנים לעבר השוטרים.
3. בתשובתו לכתב האישום מיום 1.6.16 כפר בעובדות כתב האישום, טען כי לא היה במקום. יחד עם זאת לא הכחיש עצם קיומה של התפרעות. אולם טען כי אין לה כל קשר אליו.
4. הנאשם בתשובתו בעל-פה לכתב האישום בדיון מיום 12.7.16 שב וכפר בעבירות המיוחסות לו לדבריו לא היה במקום. נעצר לאחר מכן. כאשר התיק למעשה מבוסס בעיקר על זיהוי מאוחר יותר של עדי התביעה באמצעות תמונות.
5. לא הועלתה טענת אליבי ספציפית או טענת זוטא.
6. ביום 8.5.16 ציינה המאשימה כי חקירת הנאשם תועדה בדיסק. ודיסק החקירה הועבר לידי ב"כ הנאשם ביום 27.6.16.
7. ביום שמיעת הראיות ב- 8.11.16 הגישו הצדדים בהסכמה מוצגים. כאשר מוצגים ת/1-ת/3 הוגשו בהסכמה בתיקייה

קודם תחילת הדיון. כמו-כן בשלב זה, ועוד קודם לשמיעת הראיות הוגש מוצג נוסף ת/4 - אמרה נוספת של הנאשם.

(א) מוצג ת/1 - אמרת הנאשם מיום 13.4.16 שעה 20:10 כפי שנגבתה על ידי רס"ר פריד זנגרי

(ב) מוצג ת/2 - טופס יידוע חשוד קטין בדבר זכויותיו בטרם חקירה - כפי שנערך על ידי ע/ת 3 רס"ר פריד זנגרי.

(ג) מוצג ת/3 - דו"ח פעולה מאת ע/ת 4 רס"ל ניסים כהן, מיום 6.10.15 שעה 13:37 לעניין אופי ההתפרעות והיקף הפגיעה במעורבים. לדו"ח צורפו העשרות ודיווחים בין השעות 09:35 ועד 22:29.

(ד) מוצג ת/4 - אמרת הנאשם כפי שנגבתה ביום 11.4.16 שעה 23:04 בפני ע/ת 1 רס"ר פאדי חסון.

8. במהלך פרשת התביעה ובמעמד שמיעת עדי-התביעה מיום 8.11.16 הוגשו בהסכמה מוצגים ת/5 - ת/13 כאשר מוצג ת/5 הוגש בכפוף לחקירת גובה האמרה:

(א) מוצג ת/5 - אמרת המעסיק עד התביעה מס' 2, (להלן - "המעסיק") כפי שנגבתה על ידי רס"מ פאדי חסון (ע/ת 1) הוגשה בכפוף להעדת גובה האמרה. אמרה זו הוגשה לאחר שהמעסיק הוכרז עד עוין.

(ב) מוצג ת/6 - תמונה צבעונית בצירוף נספח רישום.

(ג) מוצג ת/7 - חולצת הנאשם - המוצג הוחזר למשמורת המאשימה.

(ד) מוצג ת/8 - דיסק תיעוד החקירה מה-11.4.16.

(ה) מוצג ת/9 - דו"ח פעולה מיום 11.4.16 ע/ת 5 - רס"ל אדם זילברברג .

(ו) מוצג ת/10 - דו"ח עיכוב.

(ז) מוצג ת/11 - מזכר.

(ח) מוצג ת/12 - דיסק המתעד ההתפרעות ב-6.10.15. ב"כ הנאשם התנגד להגשת מוצג זה. אולם בהחלטה שניתנה במעמד שמיעת ע/ת 5 - הותרת הגשת המוצג בכפוף לחקירת עורך המוצג.

(ט) מוצג ת/13 - תמונות מצולמות על ידי ע/ת 5 - רס"ל אדם זילברברג .

9. מטעם הנאשם הוגשו המוצגים הבאים במהלך שמיעת פרשת התביעה והעדת עד התביעה מספר 2 - עבדו המעסיק:

(א) מוצג נ/1 - תמונת הנאשם כפי שצולמה עם מעצרו בתחנת המשטרה.

(ב) מוצג נ/2 - תמונה שהוצגה בפני עד התביעה המעסיק, במסגרת חקירה שתועדה כמוצג ת/5 - וסומנה במהלך החקירה כמוצג פ.ח 8.

(ג) מוצג נ/3 - תמונות שהוצגו בפני עד התביעה המעסיק, במסגרת חקירה שתועדה כמוצג ת/5 - וסומנה במהלך החקירה כמוצג פ.ח 7. - המוצג צולם על ידי ע/ת 1 רס"מ פאדי חסון.

10. מטעם המאשימה העידו העדים הבאים:

(א) עד התביעה מס' 2 "המעסיק" - מעסיקו של הנאשם עובר לארוע וביום המעצר. העד הוכרז כ"עד עוין" לאחר שבעדותו מסר גרסה שונה באופן משמעותי מתוכן האמרה שנגבתה ממנו בפרט בנוגע לזיהוי הנאשם בתמונות שהוצגו בפניו.

(ב) עד התביעה מס' 1- רס"מ פאדי חסון (להלן - "החוקר חסון") - גובה אמרת הנאשם ומי שצילם אותו לובש חולצה נשוא מוצג ת/7. התייחס בעדותו לעדות עבדו המעסיק אשר עדותו נמצאה עדות עויינת.

(ג) עד התביעה מס' 5 - רס"ל זילברברג (להלן - "השוטר זילברברג") - העד הסריט ההתפרעות באוקטובר 2015 וזיהה לדבריו בשנית את הנאשם בחודש אפריל 2016 בקרבת מחסום שועפאט. השוטר זילברברג צילם את האירוע ותמונות ודיסק הוגשו באמצעותו וכן אף ציין עיכוב החשוד באפריל 2016 ואת נסיבות העיכוב.

11. מטעם ההגנה - העידו הנאשם ואביו. יודגש כי אביו של הנאשם העיד אחר שנוכח במהלך כל העדויות כולל עדות הנאשם. וזאת לאחר שבא-כוחו התנצל והסכים כי יידבר יישקל בסיום ההליך.

12. בדיון מיום 8.11.16 שטח ב"כ המאשימה את סיכומיו. לדבריו הנאשם נטל חלק בהתפרעות. כאשר צולם במהלכה, התמונות הוצגו בפני ע/ת 2, המעסיק, (להלן - "המעסיק") שחרף דבריו בפני בית המשפט זיהה הנאשם במעמד מסירת אמרתו במשטרה ואף זיהה הנאשם בתמונה שהיא תגזיר מדיסק הארוע. ב"כ המאשימה עתר לתת משקל לעדותו של רס"ל גוסטבו, ע/ת 5 וכן לתת אמון בעדות גובה האמרה, ע/ת מס' 1- רס"מ חסון. משכך לקבוע כי הנאשם זוהה בזירת העבירה כשהוא מבצע העבירה המיוחס לו בכתב האישום.

13. ב"כ הנאשם בסיכומיו מיום 8.11.16 טען כי הנאשם זוהה על סמך תמונה שהוצגה בפניו אך כעבור חצי שנה מיום הארוע. ב"כ הנאשם טען לחששות העולים מאופן שמירת התמונה, אחסונה, נסיבות קבלתה ומשכך העלה טענות הנוגעות למשקלה הראייתי ולקבילותה. עוד טוען ב"כ הנאשם לקושי ראייתי בכל הנוגע להגשת מוצגים כולל הדיסק. טוען כי הזיהוי הינו בעייתי וכן למחדלי חקירה בכל הנוגע למחקרי תקשורת שלא נערכו ומבקש לקבל ולהאמין לעדות הנאשם ואביו וכן להיעדר מסדר זיהוי.

טענות הצדדים

מוסכמות ופולגתאות והיקף יריעת המחלוקת

14. כולי עלמא מודים כי ביום הארוע, ארעה בשועפאט התפרעות כמתואר בכתב האישום וכעולה מצפייה בדיסק מוצג ת/12.

15. קיים דמיון של ממש בין הנאשם ובין הדמות הנצפית בתמונות ההתפרעות. אף לדברי הנאשם עצמו ואביו. הנאשם

באמרתו ציין: "יכול להיות שמישהו דומה אלי" (ראה: ת/4 עמ' 3 ש' 71). אבי הנאשם בפרוטוקול הוסיף: "ש. הבן אדם שמופיע בתמונה, לא דומה בכלל לבן שלך? ת. דומה" (ראה: עמ' 26 ש' 20-21 לפרו מיום 8.11.16).

16. השאלה השנויה המחלוקת הינה האמנם הנאשם שנעצר ב-11.4.16 הוא-הוא הדמות מהסרטון והתמונות נשוא תצפית מיום 6.10.15.

דין והכרעה

17. במחלוקת שבין הצדדים מקבל אני את טענות המאשימה בכל הנוגע להשתתפות הנאשם בהתפרעות, כעולה מסרטון מוצג ת/12 וכן קובע כי הנאשם ידה אבנים לעבר כוחות הביטחון כעולה מעדות עד התביעה מס' 5, רס"ל זילברברג (להלן- "השוטר זילברברג") ובהסתמך על מוצגים ת/12 ות/13 והתמונות שהופקו ממנו, בו נצפה מיידה אבנים. משכך אני קובע אשמתו בעבירות התפרעות ונסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

18. אף שבחרתי לקבל את עמדת המאשימה, מכל מקום מדובר באופן חלקי שכן כתב האישום כשלעצמו אינו מגלה תקיפה בפועל של שוטרים אלא אך נסיון תקיפה בלבד. בהיעדר ראיה **פוזיטיבית המצביעה על פגיעת האבנים** שיידה הנאשם לעבר כוחות הביטחון אני קובע כאמור אשמתו בעבירת **נסיון** תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לצד עבירת ההתפרעות כאמור.

רקע כללי

19. ב-6.10.15 בצהרי היום החלה התפרעות במ.פ שועפאט בה נטלו חלק יותר משלושה משתתפים, חלקם רעולי פנים שהתקבצו בקרבת מסתור מאולתר בקרן רחוב. המתפרעים ידו אבנים לפרקים השליכו חפצים לעבר עמדת "פילבוקס" משטרתית הנמצאת בריחוק של כמה עשרות מטרים מנקודת התבצרות המתפרעים. הארוע כאמור היה בשעה עמוסה, ניכרת תנועה ערה של כלי רכב ועוברי אורח. אולם הדבר לא מנע מהמתפרעים להמשיך וליידות אבנים. לצד רעולי הפנים השתתף גם נער, לבוש מכנסיים כחולות וחולצת "Sign" הנער נצפה מספר פעמים מיידה אבנים ההתפרעות וידיי האבנים תועדו על ידי השוטר זילברברג.

20. ב-11.4.16 הבחין השוטר זילברברג בשני נערים הנמצאים בקרבת "קרוסלות" מ.פ שועפאט. הנאשם עוכב, בעודו לבוש חולצה המקימה דמיון רב לחולצה שנצפתה בסרטון הוידאו מאוקטובר 2015. הנאשם שנחקר בעוד שערו מעוצב בתספורת "מוהוק" הודה כי מדובר בתספורת חדשה שבוצעה אך יום קודם לכן. מהנאשם נגבו אמרות. כמו-כן הוצגו מספר תצלומים למעסיקו של הנאשם, שלדברי המאשימה זיהה בהם את הנאשם המועסק על ידו.

זיהוי הנאשם

21. אדגיש בראשית הדברים כי ב"כ הנאשם התנגד להגשת מוצג ת/12 והתמונות הנגזרות ממנו בטענה כי אין מדובר בעד תביעה ששמו נקוב בכתב האישום. לאחר שבחנתי הטענה הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות וכן ציינתי בהחלטתי מיום 8.11.16 בנוגע לע/ת 4 השוטר זילברברג והדיסק שהוגש על ידו: **"העד העיד בפניי, ציין הקשר שלו לדיסק ומשכך הדיסק יתקבל"** (ראה: עמ' 19 ש' 4 לפרו') התרתי הגשת הדיסק נשוא מוצג ת/12.

22. עיון בסרטון ת/12 בתיקיה "26" מציגה סרטון המתעד התפרעות שארעה בשועפאט ב-6.10.15. בין מידי האבנים דמות הדומה מאוד לנאשם והלובשת חולצה בעלת מאפיינים דומים לחולצה, נשוא מוצג ת/7, שנתפסה על הנאשם

ביום מעצרו ב-11.4.16.

23. אציין כי מוצג ת/12 הינו סרטון שצולם באיכות גבוהה. ניתן בברור לזהות את מקום ההתפרעות ואף את לוחיות הזיהוי של רכבים שנקרו למקום במהלך ההתפרעות ושחנו בסמוך למקום בו נצפתה דמות הדומה מאוד לנאשם.

24. ביחס לטיב הצילום חיווה דעתו העד זילברברג וציין:

"היה יום בהיר עם ראות טובה, הצילום היה ישיר ולא דרך חלון או כל חפץ אשר היה יכול להפריע"

25. מוצג ת/13 - תמונות צבעוניות מציגות אדם בעל חזות הדומה מאוד לנאשם. כאשר נראה בבירור תהליך ידיו האבן. כאשר לצדו מצויים רעולי פנים.

26. מוצג פ.ח 6 בו נראה בבירור אדם מיידה אבנים זוהה על יד מעסיקו של הנאשם.

27. אדרבה השוואה למוצג נ/3 מעלה דמיון רב הן ביחס למבנה גוף, גובה חולצה (השווה חקירת אבי הנאשם עמ' 26 ש' 18-29 לפרו' מיום 8.11.16) בין תווי פניו של הנאשם ובין פניו של מיידה האבנים. זאת אף לאחר חלוף חצי שנה בין מועד ההתפרעות למועד מעצר הנאשם.

28. גם הנאשם התקשה להתעלם מהדמיון הרב. ופטר עצמו בפתגם עממי שעניינו: **"מישהו דומה לי"** (ראה: ת/ 4 עמ' 3 ש' 71). בעדותו בפני שב וציין: **"תאשר לי שהבן אדם שלבוש חולצה לבנה בתמונות ואתה דומים אחד לשני. דומים? ת. כן יש דמיון"** (ראה: עמ' 23 ש' 1-2 לפרו' מיום 8.11.16).

29. פרטי הלבוש ובהם מכנסיים כחולות וחולצה בהירה הנושאת הכיתוב "Sign" כאשר מתחתיה שני פסים עבים וביניהם פס צר. הנאשם נעצר כאשר על גופו חולצה זהה לחולצה אותו נשא בזמן האירוע.

30. טענה ביחס לקניין החולצה שבועיים טרם המועד לא נטענה באף אחת מן החקירות וזאת כאשר החשוד נחקר בנוכחות אביו ואף נחקר יומיים לאחר החקירה הראשונית מקום בו ניתן לציין דברים מעין אלו וכאשר התמונות מוצגות לפניו כולל החולצה.

31. יודגש כי גם האב שנכח בחקירה המשטרתית (ראה: ת/4 עמ' 2 ש' 4 בהערת החוקר שם), לא מצא להעיד בנושא זה לאחר חקירת הנאשם, ודבר זה אומר דרשני.

32. השוואה בין מוצג נ/3 צילום ביום החקירה באפריל 2016 מול תמונת הנאשם אוזן בידו אבן ת/6. כמו-כן עיון בתמונה מתוך הסרטון הנמצאת בקובץ 0C0A9592 נראה כי אותה דמות מחזיקה אבן בידה, כאשר האבן בולטת משני עברי הכף. עיון מדוקדק יותר מלמד על סימני טשטוש סביב האבן דבר המלמד על תנופה, וכמובן נתמך מעיון בסרטון נשוא מוצג ת/12. תמונות נוספות שנגזרו מהסרטון, קבצים: 0C0A9639 וגם 0C0A9627 מצביעות על מעורבות אותה הדמות בידי האבנים. אף היא מלמדת כי קשה להלום מצב בו מדובר באדם אחר, אף שהתספורת הינה שונה מכל מקום אי מדובר בפנים חדשות באו לכאן.

33. יצוין כי ההבדל בתספורת אינו נתון שיש להביא בחשבון במסגרת ההשוואה. אף הנאשם באמרתו מיום 11.4.16 שעה 23:04 שהוגשה בהסכמה עם כל המשמעות הנגזרת מכך ציין כי הסתפר אך אמש וכי לפני כן היה לו **שיער כל הראש: "היה לי שיער בכל הראש ארוך במקצת"** (ראה: ת/4 עמ' 2 ש' 34). יצוין כי ביום העיכוב הנאשם היה גזוז שיער מצדדיו כמעין תספורת "מוהוק".

34. משכך אין בידי לקבל דברי אבי הנאשם שאמר בעדותו: **"זה לא הבן שלי. קודם כל התספורת שלו זו לא התספורת בתמונה"** (ראה: עמ' 2530 לפרו' מיום 8.11.16) באשר הנאשם באמרתו מציין שהסתפר יום קודם למעצרו. וגם אבי הנאשם מודה: **"יום לפני הוא הסתפר"** (ראה: עמ' 26 ש' 31 לפרו' מיום 8.11.16).

35. יודגש כי בכל הנוגע לתספורת, לא נחקר העד עבדו על ידי ב"כ הנאשם ביחס לתספורת שונה. דברים אלו עלו אך במהלך פרשת ההגנה וכן גובה אמרת העד עבדו לא נשאל ביחס לשפת החקירה ומשכך הוגשו המסמכים בהמשך להכרזה על העד כעד עויין.

זיהוי תמונת הנאשם על ידי מעסיקו של הנאשם עד התביעה 2 - המעסיק

36. בא כח הנאשם העלה בסיכומיו טענות הנוגעות לזיהוי הנאשם במסדר זיהוי. אציין עוד בטרם אתייחס לגוף אמרת המעסיק עבדו אבו סריה כי דין טענות אלו להידחות, נוכח פסיקה הנוגעת לסוגיית מסדרי זיהוי ובכללם **מסדרי זיהוי הנוגעים למי שלו הכרות ממושכת עם נשוא הזיהוי** כמו זיהוי על ידי הורים, מעסיקים וכיו"ב.

37. על מנת לא להאריך יתר על המידה, אפנה לפסיקה הנזכרת בספרו של המלומד קדמי ז"ל "על הראיות" חלק שני מהדורת 2003 - "זיהוי עפ"י מראה פנים/מסדר זיהוי עמ' 1022. ז"ל וכן בפסקי דין מנחים ובדברי אוביטר ע"פ 5390/96 **מדיעם נ' מ"י פד"י** נג(4) 22, 37 ועוד.

38. מצאתי לקבל באופן מובהק את עדות עד התביעה עבדו במשטרה. יצוין כי במידה מסוימת עד זה אף הפליל את הנאשם אף בעדותו בבית המשפט, בהתייחסו לחלק מהתמונות (ראה: עמ' 13 ש' 1—4 לפרו' מיום 8.11.16 ועוד). העד ציין כי בת/6 אשר הוצג לו אך מלמעלה מזהה את הנאשם. מדובר בתמונה אשר הוצאה תוך צילום ווידאו אשר נערך ביום 6.10.2015 כפי שאפשר לבחון באופן ישיר אף על ידי מותב זה.

39. העד המעסיק ציין כי זיהה את הנאשם אף בתמונות רבות נוספות.

"הראו לי את התמונה היא אמרתי שהוא דומה לו מאוד והראו לי את ת/6 ולאחר מכן הראו לי את נ/3 ואני זיהיתי את הנאשם בת/6 ואמרתי שדומה לו במאוד ואחרי זה בנ/3 אמרתי שזה הוא בוודאות"

ראה: עמ' 13 ש' 15-16 לפרו' מיום 8.11.16.

40. לזיהוי זה יש ליתן משקל, נוכח הדגשת הנאשם במספר פעמים באמרתו, כי אין לו סכסוך עם מעסיקו: **"ש. איך הקשר ביןך ובין המעסיק שלך עבדו, האם יש סכסוכים ביניכם? ת. קשר טוב אין סכסוכים"** (ראה: ת/1 עמ' 2 ש' 19-20), כמו-כן מטבע הדברים קיימת הכרות מוקדמת בין השניים: **"ש. האם עבדו מכיר אותך טוב? ת. רגיל"** (ראה: ת/1 עמ' 2 ש' 21-22).

41. גובה אמרת העד לא נשאל ביחס לשפה שבה נחקר עד זה.

42. בעדותו, העד כשלעצמו ניסה להרחיק את הנאשם. הדברים באו אף לכלל אבסורד. מצב דברים בו העד בהתייחס לתמונה שהוגשה ת/6 ציין כי הנאשם אוחז בבגדו בעוד שניתן לראות בעין בלתי מזויינת כי הנאשם אוחז אבן בידו [השווה גם מוצג ת/12 קובץ 0C0A9592].

43. כללו של דבר, אמרת העד המעסיק מהימנה הרבה יותר מאשר עדותו בפני, שכאמור בחלקה סותרת עצמה מיניה וביה. מה-גם שאף בעדותו בפני, הפליל בפועל את הנאשם.

מתן אמון לגרסת השוטר זילברברג -דחיית טענות הנוגעות למהימנות מוצגים ת/12 ות/13 שהוגשו על ידו

44. השוטר זילברברג, עד תביעה מספר 5 ציין כי צילם את האירוע ביום האירוע, הזכיר את התהליך בו עובר הצילום. ציין כי אכן אלו הצילומים המדוברים כולל הדיסק עצמו.

45. האירוע כשלעצמו מתואר בהרחבה הן על ידי עד תביעה 5 והן על ידי ת/3 אשר הוגש בהסכמה. מדובר באירוע רב משתתפים בו יודו אבנים ובקבוקי תבערה ואף נורו זיקוקים. הכל כאמור בכתב האישום. המזכר הוגש בהסכמה עם כל המשמעויות המשפטיות הנלוות לכך כך שעצם האירוע וודאי שאינו מוכחש והוכח כדבעי.

46. העד זילברברג הדגיש כי הבחין דווקא בנאשם בעת יידוי האבנים משום שהלה היה בין הבודדים שהיה בפנים גלויות בהשוואה לכל היתר שהיו רעולי-פנים: **"החשוד עצמו שהוא לא רעול פנים בלט, זרק אבנים צילמתי הייתי נגיש לתמונות ראיתי את אותו פרצוף מספר פעמים"** (ראה: עמ' 21 ש' 12-13 לפרו' מיום 8.11.16).

47. לזיהוי העד יש להוסיף אף את נסיבות מעצרו של הנאשם. הנאשם נעצר באותו מקום אם כי ניסה להרחיק עצמו משהות מקום זה ורק בשלבים מאוחרים ניסה לתרץ שהותו במקום.

48. עיון בחקירתו הנגדית של ע"ת 5, השוטר זילברברג, מלמד כי השוטר היה ממקום ב"פילבוקס" במרחק של כ-70-80 מטרים מהנאשם וכי נעשה שימוש ב"זום" (ראה: עמ' 19 ש' 18-19 לפרו' מיום 8.11.16).

49. ביחס לשאלת קבילות הדיסק מבחינה ראייתית, נשוא מוצג ת/12 סוגייה זו עלתה **אך ורק בסיכומי ב"כ הנאשם**. התנגדות ב"כ הנאשם שהיתה במהלך הדיון נגעה אך בקשר לאי הכללת המוצג כעד תביעה. ביחס לטענה זו נתתי במעמד הדיון החלטה מיום 8.11.16 בנוגע לע/ת 4 השוטר זילברברג והדיסק שהוגש על ידו: **"העד העיד בפניי, ציין הקשר שלו לדיסק ומשך הדיסק יתקבל"** (ראה: עמ' 19 ש' 4 לפרו') התרתי הגשת הדיסק נשוא מוצג ת/12.

50. למרות שטענה זו עלתה אך בסיכומים. אתיחס לסוגיית קבילות הדיסק **למעלה מן הצורך ומעבר לנדרש** בשים לב כי נושא זה נדון בפסיקה וחלו תמורות בין פסיקה ישנה שהצריכה עמידה במבחני קבילות הקלטה לבין מגמות במצב המשפטי בעשור השני של המאה העשרים ואחת.

51. עוד כבר למעלה **ממחצית יובל שנים**, ניתן מעמד בכורה לתצלומים והקלטות. אף שהיו שופטים שהשאירו בצריך עיון את היחס לטכנולוגיות "חדשות" כמו הגדלת תמונה והפקת תמונות מסרטון (ראה: ע"פ 2998/91 מנינג נ' היועמ"ש פד"י מז (1) 573, 580 מיום 18.1.93) מכל מקום נוכח התגברות המגמה ניתן למצוא כבר בשנות השמונים, **וכמובן מאז שנות התשעים, פסיקה של בית המשפט העליון** המקנה מעין "חזקת תקינות" לצילומים וסרטונים.

52. ביחס להקלטות כבר נפסק בתחילת שנות ה-90 כי די במבחני סף פשוטים ביותר, לצורך מתן משקל ממשי לראיה:

"כבר פסקנו בעבר, כי על-מנת שהקלטה תהיה קבילה, עליה לעמוד במספר תנאים מוקדמים, היינו: (1) כי המכשיר או האמצעי האחר ששימש להקלטה פועל כהלכה ועשוי לקלוט אולקליט דברים שנאמרו; (2) שהאדם אשר טיפל בהקלטה ידע את מלאכתו; (3) שההסרטה או ההקלטה מהימנות ונכונות; (4) שלא נעשו בסרט שינויים בצורת הוספות או השמטות; (5) כי זהו המדברים שקולותיה נקלטו..."

ראה: ע"פ 331/88 חלובה ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מד (4), 145

53. יתר על כן, גם ביחס לשינויים שיחול ונוצרו בין רקע ההסרטה ועד מועד הצפייה, כגון בעת מעבר הקבצים ממדיה אחת (מסרטה וכיו"ב) למדיית אחסון, בתי המשפט נמנעו מפסילה גורפת. נקבע כי קלטת אינה נפסלת גם אם נעשה בה שינוי, כל עוד אין ראיה בדבר טיפול זדוני שבוצע בהקלטה כדי לשנותה בדרך זו או אחרת.

"אין בעובדה, שקטעים ממנה לא ניתנים לפענוח או להבנה או שקטעים ממנה לא הוקלטו או נמחקו בטעות, כדי לפסול כראיה את שניתן לשמיעה ולהבנה" (שם, עמ' 146 מול האותיות ב-ג).

ראה: ע"פ 334/86 סבאח נ' מדינת ישראל, פ"ד מד (3), 857, 863-864.

54. התייחסות מקיפה לסוגיה זו נדונה לפני כשבוע-ימים על שולחנם של שופטי בית המשפט העליון. כבוד השופט אורי שוהם בפסק דינו במסגרת ע"פ 4481/14 פלוני נ' מדינת ישראל מיום 16.11.16 (להלן: "עניין - פלוני") סקר באריכות את הפסיקה מעשרים השנים האחרונות ואף מעבר לכך כאשר, תוך השוואה למשפט משווה, הצביעה על כך שמבחינת הקבילות שנקבעו בעבר אינם נוקשים כשהיו.

"ברבות הימים, התפתחה בהלכה הפסוקה מגמה של גמישות מסויימת בבחינת תנאי הקבילות הטכנית של הקלטה כראיה במשפט. בעיקר אמורים הדברים בנוגע להוכחת התנאי הרביעי לקבילותה של הקלטה, שעניינו בהקפדה שלא נערכו שינויים בהקלטה גופה. כך נקבע, כי מטרתו של הכלל היא להבטיח כי לא נוספו להקלטה דברים שלא נאמרו בפועל על ידי הדוברים בה, או שמא הושמטו ממנה חלקים, באופן שהחלק שנותר בהקלטה אינו משקף נכונה את אשר נאמר בה (עניין אפללו; עניין שניר). עם זאת, נקבע, כי "כל עוד אין ראיה בדבר טיפול זדוני בהקלטה כדי לשנותה בדרך זו או אחרת, אין בעובדה, שקטעים ממנה לא ניתנים לפיענוח או להבנה או שקטעים ממנה לא הוקלטו או נמחקו בטעות, כדי לפסול כראיה את שניתן לשמיעה ולהבנה" .. עוד נקבע, והדברים נוגעים יותר ליישומם של שני התנאים הראשונים לקבילות הטכנית, כי איכות נמוכה של הקלטה לא תפגע בקבילותה כראיה (עניין פרג')... בנסיבות מסויימות, הכירה הפסיקה בישראל באפשרות לקבל הקלטת שיחה כראיה, גם כאשר תנאי הקבילות הטכנית האמורים לא הוכחו, כלל ועיקר. כך, התקבלה הקלטה כראיה, מבלי שנבחנו תנאי קבילותה הטכנית, מקום בו הנאשם אישר, מפורשות או במשתמע, את תוכן השיחה".

(ההדגשה שלי - ש.ל)

ראה: עניין פלוני עמ' 22 סעיף 34 לפסק דינו של השופט שוהם.

55. יודגש כי כבוד השופט שוהם תלה את השוני בין פסיקה מימים עברו למצב המשפטי החדש הנדרש בשינויים הטכנולוגיים שחלו בעשרות השנים האחרונות:

"אני סבור כי הגיעה העת להעריך מחדש את תנאי הקבילות הטכנית של הקלטה, אשר נקבעו עוד בשלהי שנות ה-50, וזאת מבלי להידרש לשאלה, האם הגורם שעשוי להפגע מתוכנה של ההקלטה, אישר את הנאמר בה. יצוין, כי גם באי כוחו של המערער הסכימו, כי תנאי הקבילות הטכנית מתאימים לשנים עברו, עת נעשה שימוש בקלטות על מנת לתעד תוכן של שיחה, ופחות לימינו אנו, כאשר השימוש ביישומי הטלפון הנייד ובמחשבים, לצרכי הקלטה והעתקה של שיחה, הוא בגדר חזון נפרץ. ואולם, בעוד שההגנה סבורה כי בשל ההתפתחות הטכנולוגית יש לדקדק עוד יותר בתנאי הקבילות, דעתי היא כי יש לעמוד, כיום, רק על חלק מאותם תנאים. בסופו של יום, תנאי הקבילות הטכנית, שנקבעו בפסיקה, נועדו להבטיח כי ההקלטה היא מהימנה, במובן זה שהיא משקפת נאמנה את אשר נאמר בה. לנוכח ההתפתחויות הטכנולוגיות, להן אנו נחשפים מדי יום ביומו, אינני סבור כי יש לעמוד על קוצו של י' בהוכחת כל אחד ואחד מהתנאים. הדברים אמורים במיוחד בנוגע לתנאים בדבר הוכחת תקינותו של מכשיר ההקלטה וכשירותו של המקליט.

לטעמי, ברירת המחדל כיום היא כי מכשירי ההקלטה הדיגיטליים, לרבות אלו המותקנים בטלפונים ניידים, הינם תקינים לצורך הקלטה (לברירת מחדל דומה, באשר לתקינות מערכת ממוחשבת, מקום שבעל דין מבקש להגיש פלטי מחשב כראיה במשפט פלילי

(ההדגשה שלי - ש.ל.)

ראה: עניין פלוני עמ' 22 סעיף 34 לפסק דינו של השופט שוהם.

56. אף שיתר חברי ההרכב נמנעו מלקבוע מסמרות בסוגיה זו, משום שהדבר לא נצרך לצורך ההכרעה. מכל מקום ניכר כי אף הם סבורים כי יש ליתן ביטוי להתפתחות הטכנולוגית שחלה בעשרות השנים האחרונות ואצטט מדברי כבוד השופטת דפנה ברק אז:

"אני תמימת דעים עם חברי השופט שהם כי התנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה בעבר שיקפו את המציאות הטכנולוגית של אותה עת, וכי הם מחייבים רביזיה. הכיוון שעליו מצביע חברי - המבוסס על ההבחנה המתבקשת בין הקלטה באמצעות רשמקול "מסורתי" לבין הקלטה אלקטרונית - נראה מתבקש. עם זאת, דומה שניתן להותיר את הדין המלא בסוגיה זו לעת מצוא"

(ההדגשה שלי - ש.ל.)

ראה: עמ' 51 סעיף 2 לפסק דינה של כבוד השופטת דפנה ברק ארז בעניין "פלוני".

57. מן הכלל אל הפרט **וביחס לנדון דנן** השוטר זילברברג העיד בפני כי לא ערך התמונות וכי העביר אותן: "אתה מעביר אותן למחשב המשטרתי וממין ושם זה מתויק לפי ארוע ותאריך" (ראה: עמ' 19 ש' 27 לפרו' מיום 8.11.16).

58. במוצג ת/11 "דו"ח מתעד ארוע" מיום 6.10.15 ציין השוטר זילברברג: "את החומר העברתי למחשב כחומר גלם ואותו שמרתי בתיקיה מתאריך הנ"ל לכל המעוניין".

59. כמו-כן בעדותו בפני, העד זילברברג פירט אופן הצילום, הציוד המקצועי בו לדבריו השתמש, העברת המדיה בעמ' 20 שורות 17-32 לפרו' מיום 8.11.16.

60. כידוע, לא בנקל יטה בית המשפט להישמע לטענות הנוגעות למהימנות מוצגים ניטראליים כדוגמת סרטי- צילום. טענות הנוגעות לעריכה מגמתית של הקלטות/הסרטות אינן דבר שבשגרה. לגורמי אכיפת החוק קיימת חזקת תקינות מינהלית. כפי כבר נקבע בפסיקת בית המשפט העליון דברי כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 3553/13 מור נ' מ"י מיום 16.6.13 (להלן - עניין "מור").

"חזקה שגורמי התביעה והפרקליטות עשו מלאכתם נאמנה ויש להעמיד את הפרקליטות בחזקת תקינות פעולתה."

ראה: עניין מור, עמ' 7-8 סעיף יב' להחלטת כב' השופט רובינשטיין.

61. בתי המשפט, לרבות בית המשפט העליון, ניגשו, בדחילו ורחימו, לבדוק מן המזבח ולמעלה את התנהלות גורמי האכיפה, מקום בו גם לאחר חקירה נגדית אינטנסיבית, לא עלתה ולו ראשית ראיה לחשש עריכה או עיבוד תמונה מעבר להגדלת Zooming, שאין בה לשנות פיקסלים בקובץ תמונה אלא היה רק באופן ביצוע ה-View.

62. יישום נוסף של התחשבות הפסיקה בהתפתחות הטכנולוגית ומתן מעמד בכורה להעתקי סרטונים והקלטות ניתן למצוא בפסיקת בית המשפט המחוזי שניתנה אך לפני למעלה מחצי שנה בתפ"ח (ת"א) 1023/07 מ"י נ' אילן אשד מיום 15.3.16 עמ' 23 כבוד השופטים: שרה דותן, שאול שוחט, דליה כנות - כאמור בפסק דינה של השופטת דותן עמ' 21 - 23 פורסם בנבו. (להלן - עניין "אשד")

63. שם מדובר היה בסרטון שהוקלט לצורך תחקיר טלוויזיוני בתכנית "כלבוטק" כאשר הסרטון היווה ראיה מכרעת להרשעת הנאשם ומטבע הדברים שההגנה לא חסכה כל טענה על מנת לערער על אמינות הראיה.

64. בעניין "אשד" ביהמ"ש המחוזי נתן משקל לתוצאות החקירה הנגדית, וככל ולא עלה בידי ההגנה להפריך, קיבל הראיה בשתי ידיים:

"מעבר לעדויות באשר לאותנטיות של הצילומים בהם צפינו באמצעות התקליטורים, לא הועלתה על ידי הנאשם כל טענה קונקרטית ביחס לתוכן של ההקלטות. לא נטען על ידו כי חסרים קטעים שיש בהם כדי לסייע להגנתו או שסדר האירועים שונה בדרך זו או אחרת."

ראה: עניין אשד עמ' 23.

65. הוא הדין גם בנדון דנן, גם לאחר חקירה נגדית לא התרשמתי כי נוספו שינויים או עיבודים לתמונות שהוגשו. מה גם שב"כ הנאשם לא התנגד להגשת מוצג זה מטעם של הפן הטכני של הצילומים אלא מבחינת המגיש עצמו. אולם כאמור טענה זו אינה צריכה לפנים נוכח החלטתי לפיה: **"העד העיד בפניי, ציין הקשר שלו לדיסק ומשכך הדיסק יתקבל"** (ראה: עמ' 19 ש' 4 לפרו' 8.11.16).

סיכום

66. כללו של דבר. מצאתי לנכון ליתן אמון בעדויות השוטרים ובכללם השוטר זילברברג. לא מצאתי לקבל טענות ב"כ הנאשם ביחס למוצגים שהוגשו לרבות הדיסק והתצלומים.

67. הנאשם זוהה על ידי השוטר זילברברג, שצפה בו בשני המועדים, בקרבת מקום וכשהוא לבוש חולצה דומה.

השוואת התמונות בין מועד ההתפרעות למועד העיכוב - מדברת בעד עצמה.

68. הנער המתפרע מאוקטובר 2015 זוהה **כמי שהינו הנאשם** כעולה מאמרת מעסיקו של הנאשם העד המעסיק. תמונת הנער מיידה אבן הוצגה בפניו. המעסיק, אשר מכיר אותו היטב זיהה את המופיע בתמונה, ובמספר תמונות, כמי שהינו הנאשם. כאמור העדפתי את אמרתו על פני עדותו בפניי.

69. לא מצאתי לנכון ליתן אמון בעדות הנאשם, אביו ובעדות המעסיק באולם בית המשפט העומדת בסתירה במספר נקודות מרכזית לאמור באמרתו, בה נתתי אמון.

70. בהתקבץ נתונים אלו ובהתקבץ צפייה בדיסק האירוע בו ניתן אף להתרשם מדמיון חד משמעי בין הנאשם לבין מיידה האבנים, אני סבור כי המאשימה הרימה את הנטל המוטל על שכמה ולכן קובע את אשמת הנאשם בהתפרעות ובניסיון **תקיפת שוטר** ולא כפי שצוין בכתב האישום המקורי.

מתיר פרסום הכרעת הדין, לאור היסודות המשפטיים הכלליים המצויים בה וזאת לאחר הסרת כל פרט מזהה הנוגע לנאשם.

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשע"ז, 22/11/2016 במעמד הנוכחים.

שמעון לייבו , שופט

הוקלדעלידיסיגלכהן